

Czy należy przy tym kierować się wyłącznie okolicznościami występującymi w uznającym państwie członkowskim, a więc przyjmując takie kryteria, które mają zastosowanie do decyzji wydawanej na podstawie art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE, czy też można wziąć pod uwagę, że wnioskodawca w świetle swobodnej oceny państwa członkowskiego nie otrzymuje w nim ochrony, a tym samym może wedle własnego wyboru wrócić albo do innego państwa członkowskiego, które nadało mu status uchodźcy, albo do swojego państwa pochodzenia?

- 3) W wypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi, zgodnie z którą należy zobowiązać wnioskodawcę, na podstawie art. 6 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2008/115/WE, do natychmiastowego udania się na terytorium uznającego państwa członkowskiego:

Czy możliwe jest wydanie jednej decyzji administracyjnej, w której zobowiązuje się wnioskodawcę, na podstawie art. 6 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2008/115/WE, do natychmiastowego udania się na terytorium uznającego państwa członkowskiego oraz nakazuje powrót do państwa pochodzenia wnioskodawcy na podstawie art. 6 ust. 2 zdanie drugie w związku z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE?

- 4) W wypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi, zgodnie z którą nie należy zobowiązywać wnioskodawcy do natychmiastowego udania się na terytorium uznającego państwa członkowskiego na podstawie art. 6 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2008/115/WE:

Czy zasada non-refoulement (art. 18, art. 19 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 5 dyrektywy 2008/115/WE, art. 21 ust. 1 dyrektywy 2011/95/UE) stoi na przeszkodzie wydaniu decyzji nakazującej powrót do państwa pochodzenia wnioskodawcy na podstawie art. 6 ust. 2 zdanie drugie w związku z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE, jeżeli w innym państwie członkowskim nadano wnioskodawcy status uchodźcy, ale państwo członkowskie, w którym się on obecnie znajduje i złożył wniosek o azyl, w ramach swobodnej oceny stwierdza, że wnioskodawcy nie należy przyznawać ochrony?

- 5) W wypadku udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi, zgodnie z którą zasada non-refoulement stoi na przeszkodzie wydaniu decyzji nakazującej powrót:

Czy zasadę non-refoulement (art. 18, art. 19 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 5 dyrektywy 2008/115/WE, art. 21 ust. 1 dyrektywy 2011/95/UE) należy badać już w momencie wydania decyzji nakazującej powrót na podstawie art. 6 ust. 2 zdanie drugie w związku z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE, co skutkuje tym, że nie można wydać decyzji nakazującej powrót, czy też należy bezwzględnie wydać decyzję nakazującą powrót na podstawie art. 6 ust. 2 zdanie drugie w związku z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE, a następnie wstrzymać wydalenie na podstawie art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2008/115/WE?

(¹) W niniejszej sprawie posłużono się fikcyjnymi imieniem i nazwiskiem, które nie odpowiadają rzeczywistym imieniu i nazwisku uczestnika postępowania.

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona) (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

(³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).

(⁴) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (wersja przekształcona) (Dz.U. 2011, L 337, s.9).

(⁵) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (wersja przekształcona) (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 17 maja 2023 r. – G GmbH/Hauptzollamt H**

(Sprawa C-307/23)

(2023/C 261/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i strona wnosząca skargę rewizyjną: G GmbH

Druga strona postępowania i druga strona postępowania rewizyjnego: Hauptzollamt H

Pytania prejudycjalne

Czy koszty opracowania na obszarze celnym Unii matryc do nadruków na etykietach należy zaliczyć do wartości transakcyjnej zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) ppkt ii) kodeksu celnego ⁽¹⁾, czy też art. 32 ust. 1 lit. b) ppkt iv) kodeksu celnego, jeżeli sprzedawca mający siedzibę na obszarze celnym Unii udostępnia matryce do nadruków dostawcom w państwie trzecim nieodpłatnie w formie elektronicznej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 1992, L 302, s. 1).

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 23 maja 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Bistrița – Rumunia) – LO / Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU i VW

(Sprawa C-56/23 ⁽¹⁾, Riaman ⁽²⁾)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Wymóg przedstawienia stanu faktycznego sprawy w postępowaniu głównym – Brak dostatecznych wyjaśnień – Oczywista niedopuszczalność]

(2023/C 261/23)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Bistrița

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LO

przy udziale: Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU i VW

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Bistrița (sąd pierwszej instancji w Bystrzycy, Rumunia) postanowieniem z dnia 7 grudnia 2022 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Data złożenia: 3.2.2023

⁽²⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Słowenii

(Sprawa C-318/23)

(2023/C 261/24)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Ondrůšek, M. Escobar Gómez, U. Babovič i A. Kraner, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia wszelkich środków niezbędnych do wykonania wyroku Trybunału w sprawie C-140/14, Komisja/Słowenia, w części dotyczącej działki nr 115/1 należącej do gminy Teharje (Bukovžlak), Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE;